

165144

Repertoriumnummer 2023 / 7659
Datum van uitspraak 9 november 2023
Rolnummer 2023/FA/329

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☒ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep
Gent

Arrest

elfde ter kamer

COVER 01-00003567012-0001-0032-01-01-1

2023/FA/329 - In de zaak van:

R [REDACTED] **M** [REDACTED] **F** [REDACTED], RRN [REDACTED],
wonende te [REDACTED]
appellant,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

tegen

P [REDACTED] **A** [REDACTED] **P** [REDACTED], RRN [REDACTED],
wonende te [REDACTED],
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

wijst het hof het volgend arrest:

I. RECHTSPLEGING

1. Bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 24 mei 2023 en er ingeschreven op de daartoe bestemde rol op 25 mei 2023, heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 10 mei 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, sectie familie- en jeugdrechtbank, kamer 16WO (familiedossier 430101-22-01494; rolnummer 22/2714/A).

Bij (eerste) conclusie, neergelegd ter griffie op 14 juni 2023, stelde de geïntimeerde incidenteel beroep in.

De zaak werd voor het hof ingeleid in raadkamer ter terechtzitting van 15 juni 2023. Beide partijen werden gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon.

Beide partijen werden daarbij bijgestaan door de beëdigde tolk, [REDACTED] (opgenomen onder het VTI nummer [REDACTED] in het Nationaal register voor gerechtsdeskundigen en voor beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken), die de gezegden van het Nederlands in het Spaans en omgekeerd heeft omgezet.

In toepassing van artikel 1253ter/1, § 2 Ger.W. hoorde de voorzitter de partijen (ook in persoon) over de wijze waarop ze getracht hebben om het geschil op minnelijke wijze op te lossen voor de inleiding van de zaak en om vast te stellen of een minnelijke oplossing overwogen kon worden.

In toepassing van artikel 1253ter/3, § 1 Ger.W. stelde de voorzitter de partijen voor om de mogelijkheid van een minnelijke schikking of bemiddeling te onderzoeken.

De geïntimeerde ging op deze terechtzitting akkoord om het vonnis voorlopig niet uit te voeren wat betreft de relocatie van het kind van partijen, A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED], naar Spanje en wat betreft het domicilie van de minderjarige. De partijen waren het erover eens dat het vonnis voor het overige overeind bleef, maar zouden nog verder minnelijk onderhandelen wat betreft het secundair verblijf van het kind bij de vader.

Ter terechtzitting in raadkamer van 7 september 2023 werden de beide partijen gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon.

Beide partijen werden andermaal bijgestaan door de beëdigde tolk, [REDACTED] (opgenomen onder het VTI nummer [REDACTED] in het Nationaal register voor gerechtsdeskundigen en voor beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken), die de gezegden van het Nederlands in het Spaans en omgekeerd heeft omgezet.

De debatten werden gesloten en het hof deelde de zaak mee aan het openbaar ministerie voor advies.

Advocaat-generaal Serge MALEFASON werd op dezelfde terechtzitting gehoord in zijn advies. Dit werd mondeling uitgebracht gelet op de omstandigheden van de zaak.

De partijen werden gehoord in hun opmerkingen.

Het hof nam de zaak in beraad.

De dossiers van de rechtspleging en de overgelegde stukken werden ingezien.

De appellant legde op 9 juni 2023 ter griffie een dossier neer met 15 stukken, volgens inventaris. Ter terechtzitting van 7 september 2023 vulde zijn raadsman het dossier aan tot 16 stukken, volgens inventaris, en legde deze tevens een uittreksel uit het rijksregister van de appellant neer.

Na eerder digitaal stukken te hebben neergelegd legde de geïntimeerde ter terechtzitting van 7 september 2023 een dossier neer met 26 stukken, volgens inventaris.

Behoudens in de gevallen waarin conclusie mag worden genomen buiten de in artikel 747 Ger.W. bedoelde termijnen nemen de laatste conclusies van de partijen, meer bepaald de conclusie van de appellant, neergelegd ter griffie op 10 augustus 2023, en de conclusie van de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 5 september 2023, de vorm aan van syntheseconclusies. Voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3° Ger.W. vervangen de syntheseconclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt (artikel 748bis Ger.W.). Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies.

De raadslieden van partijen beaamden ter terechtzitting van 7 september 2023 dat alle conclusies en stukken in de debatten mogen blijven.

II. RELEVANTE FEITEN, VOORGAANDEN EN OMSCHRIJVING VAN DE VORDERINGEN

- 2.1. Partijen zijn de wettige ouders van het thans nog minderjarige kind:
- A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED], geboren te Gent op [REDACTED] 2020 (stuk 2 geïntimeerde).

Hun feitelijke relatie werd in de zomer van 2022 beëindigd.

Beide partijen hebben de Spaanse nationaliteit. De appellant heeft tevens de Belgische nationaliteit (zie het uittreksel uit het rijksregister, zoals neergelegd ter terechtzitting van 7 september 2023). Partijen geven aan dat hun zoon de dubbele nationaliteit heeft, de Spaanse (stuk 4 geïntimeerde) en de Belgische.

De appellant heeft tevens een dochter uit een eerdere relatie, L [REDACTED] R [REDACTED] M [REDACTED] (geboren te [REDACTED] (Spanje) op [REDACTED] 2006). Zij woont ook in België.

- 2.2. Op 15 november 2022 legde de geïntimeerde een verzoekschrift neer ter griffie in eerste aanleg teneinde voorlopige maatregelen te bekomen met betrekking tot het kind van partijen.

Bij tussenvonnis van 7 februari 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, sectie familie- en jeugdrechtbank, kamer 16RM, werd een *voorlopig* akkoord tussen partijen gehomologeerd wat betreft het ouderlijk gezag, het hoofdverblijf bij moeder en de inschrijving op haar adres in België, de secundaire verblijfsregeling bij vader en de onderhouds- en kostenregeling voor A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED]. De zaak werd voor evaluatie van de verblijfsregeling en voor behandeling van de overige vorderingen verwezen naar een daartoe bepaalde rechtsdag.

3. In het beroepen vonnis van 10 mei 2023 werd geoordeeld als volgt (citaat):

“(…)

Verklaart de vorderingen omtrent het ouderlijk gezag en de toekenning van het groeipakket en sociale voordelen zonder voorwerp.

Verklaart elke vordering ontvankelijk en gegrond in volgende mate.

1.

Machtigt moeder om zich samen met A[REDACTED] te vestigen in Spanje (Alicante), vanaf 1 juli 2023.

2.

Bepaalt dat A[REDACTED] zijn hoofdverblijf heeft en mag worden ingeschreven in de bevolkingsregisters op het adres van moeder in Spanje, [REDACTED] Alicante (Spanje).

3.

Bepaalt dat A[REDACTED] tot 30 juni 2023 als volgt bij vader zal verblijven (overeenkomstig het akkoord van partijen in het tussenvonniss van 7 februari 2023):

- om de veertien dagen bij vader, van zaterdag 13 uur — 13.30 uur tot de daaropvolgende zondagavond 16.30 uur, met ingang van het weekend van 4 februari 2023. Moeder brengt A[REDACTED] naar vader op zaterdag, vader brengt A[REDACTED] terug naar moeder op zondag;
- Elke week op woensdagnamiddag van 12 uur tot 17 uur, met ingang van woensdag 1 februari 2023; waarbij vader A[REDACTED] ophaalt op school en moeder A[REDACTED] ophaalt om 17 uur ten huize van vader;
- Elke week op vrijdag na school van 15.30 uur tot 17.30 uur, met ingang van vrijdag 3 februari 2023, waarbij vader A[REDACTED] ophaalt op school en moeder A[REDACTED] ophaalt om 17 uur ten huize van vader;

4.

Bepaalt dat het secundair verblijf van A[REDACTED] bij zijn vader, steeds zal plaatsvinden in Gent. Vanaf 1 juli 2023 zal A[REDACTED] als volgt bij vader verblijven:

Tijdens het schooljaar (vanaf het eerste weekend van de maand oktober)

het eerste en het derde weekend van de maand, van vrijdag 18 uur tot zondag 17 uur, uit te breiden met verlofdagen gelinkt aan het weekendverblijf (1 mei, 12 oktober, 1 november, 6 en 8 december), in onderling overleg tussen partijen te bepalen.

Zolang A[REDACTED] niet schoolplichtig is (tot de leeftijd van 6 jaar), kunnen deze weekendverblijven omgezet worden in één week per maand, namelijk van vrijdag 18 uur tot de daaropvolgende zondag om 17 uur bij vader in België.

In het geval moeder voor het werk naar België moet komen, kunnen partijen in onderling overleg overeenkomen dat A[REDACTED] in deze dagen bij zijn vader verblijft.

Het spreekt voor zich dat partijen hiervan kunnen afwijken — mits onderling akkoord.

Tijdens de Spaanse schoolvakanties

Neemt akte van het akkoord van partijen om de schoolvakanties bij helften te verdelen waarbij A[REDACTED] in de zomervakantie telkens per twee weken bij elke ouder zal verblijven tot de leeftijd van 6 jaar.

Bepaalt dat de regeling per twee weken bij elke ouder tijdens de zomervakantie zal verderlopen na de leeftijd van 6 jaar, uitgezonderd andersluidend akkoord van partijen.

Bij gebreke aan andersluidend schriftelijk akkoord zal A■■■■ bij beide ouders als volgt verblijven:

Gedurende de paasvakantie (ongeveer tien dagen):

- *Verblijft A■■■■ de heilige week (van donderdag tot paasdag) bij de moeder;*
- *Vanaf paasdag om 18 uur tot de daaropvolgende zondag om 18 uur verblijft A■■■■ bij vader in Barcelona of in België.*

Gedurende de kerstvakanties (twee weken):

- *In de onpare jaren verblijft A■■■■ de eerste helft van deze vakanties bij vader en de tweede helft bij de moeder;*
- *In de pare jaren verblijft A■■■■ de eerste helft van deze vakanties bij de moeder en de tweede helft bij de vader.*

Tijdens de zomervakantie:

- *Gedurende de pare jaren:*
 - o *Bij de moeder vanaf de laatste dag van het schooljaar om 18 uur tot 1 juli om 12 uur; van 1 juli om 12 uur tot 16 juli om 12 uur bij de vader; van 16 juli om 12 uur tot 1 augustus bij de moeder; van 1 augustus om 12 uur tot 16 augustus om 12 uur bij de vader; van 16 augustus om 12 uur tot 31 augustus om 12 uur bij de moeder; van 31 augustus om 12 uur tot twee dagen vóór de eerste schooldag om 17 uur bij de vader;*
- *Gedurende de onpare jaren:*
 - o *Bij de vader vanaf de laatste dag van het schooljaar om 18 uur tot 1 juli om 12 uur; van 1 juli om 12 uur tot 16 juli om 12 uur bij de moeder; van 16 juli om 12 uur tot 1 augustus om 12 uur bij de vader; van 1 augustus om 12 uur tot 16 augustus om 12 uur bij de moeder; en van 16 augustus om 12 uur tot twee dagen voor de eerste schooldag om 17 uur bij de vader.*

Vervoersregeling

Moeder staat steeds in voor het halen en brengen van A■■■■ vanuit Alicante naar Gent en omgekeerd.

Zij betaalt ook volledig zelf de vervoerskosten voor A■■■■ en zichzelf (vliegtuigtickets, taxi, ...).

Een vervoersregeling zal gelden als volgt:

- *Tijdens het schooljaar:*
 - o *A■■■■ blijft in Alicante (Spanje): de vader staat in voor het ophalen en terugbrengen van A■■■■ bij de moeder;*
 - o *A■■■■ blijft in Barcelona (Spanje): de vader staat in voor het ophalen van A■■■■ in Alicante en de moeder komt A■■■■ in Barcelona terug ophalen op het einde van zijn verblijf bij de vader waarbij de kosten van het vervoer (vliegtickets, taxi, ...) door partijen bij helften worden gedeeld.*

Moeder staat steeds in voor het halen en brengen van A[REDACTED] vanuit Alicante naar Gent en omgekeerd. Zij betaalt ook volledig zelf de vervoerskosten voor A[REDACTED] en zichzelf (vliegtuigtickets, taxi, ...).

5.

Veroordeelt verweerder (vader) tot betaling aan eiseres (moeder) van een onderhoudsbijdrage voor A[REDACTED] van 50,00 EUR per maand, en dit vanaf 1 december 2022, mits aftrek van wat reeds vrijwillig werd betaald.

Bepaalt dat deze bijdrage jaarlijks op 1 december en voor het eerst op 1 december 2023 dient aangepast aan de schommeling van het indexcijfer der consumptieprijzen volgens de formule:

$$\frac{\text{Basisbedrag} \times \text{indexcijfer december van het jaar van aanpassing}}{\text{Basisindexcijfer november 2022}}$$

Verwijst, conform artikel 1321 §3 Ger.W., naar de opdracht van de Dienst voor Alimentatievorderingen (DAVO) van de FOD Financiën (DAVO Gent — Gaston Crommenlaan 6, bus 110 te 9050 Gent) tel. 0257/732.50 of 0257/257.57 - Contactcenter: davo.intake.gent@minfin.fed.be — davo.centraal@minfin.fed.be. Website: www.secal.belgium.be - tel. 0800/12302 - betreffende het toekennen van voorschotten op onderhoudsbijdragen aan onderhoudsgerechtigden en de invordering van verschuldigde onderhoudsbijdragen ten laste van de onderhoudsplichtigen.

6.

Bepaalt dat het Groeipakket en de sociale toelagen exclusief aan moeder toekomen, met ingang van 1 december 2022;

7.

Homologeert het akkoord van partijen omtrent de omschrijving van de verblijfsgebonden en verblijfsversterkende kosten voor A[REDACTED].

De verblijfsgebonden kosten worden betaald en gedragen door de ouder bij wie het kind op dat ogenblik verblijft, meer bepaald:

- De woonkosten, meubels, beddengoed;
- De kosten van verzorging en voeding;
- Kosten voor het wassen van kledij;
- Persoonlijke vervoerskosten (met exceptie van de vervoerskosten in het kader van de verblijfsregeling die dienen te bewezen met de nodige stukken);
- Nutsvoorzieningen;
- Persoonlijke telefoon en internet;
- Persoonlijke vrijetijdsactiviteiten met het kind;
- Persoonlijke uitstapjes met het kind;
- Persoonlijke gezinsvakantie met het kind;
- Persoonlijke cadeaus aan het kind;
- Persoonlijke verjaardagscadeaus aan het kind;
- Persoonlijke activiteiten die dienen als opvang van het kind;
- Familiale verzekering;

- *Kleding (inclusief ondergoed, kousen en pyjama) voor het kind.*

De verblijfsoverstijgende kosten, meer bepaald:

- *Schoenen voor het kind die zullen worden aangekocht door de moeder;*
- *Kapper;*
- *Remgeld voor gewone medische kosten en tandarts;*
- *Opvang tijdens de vakanties;*
- *Apotheekkosten;*
- *Mutualiteitsbijdrage voor het kind;*
- *De schoolrekeningen, de gewone schoolbenodigdheden, de schoolmaaltijden, kosten voor schoolreizen van één dag of meerdere dagen, schoolboeken en studiemateriaal, gymkleding, schooluniform, abonnementen en schooltijdschriften, taalcursussen, kosten internaat, kosten voor abonnement voor het openbaar vervoer voor zover nuttig voor verplaatsingen van en naar school;*
- *Gsm- en gsmrekening van het kind;*
- *De aankoop en onderhoud van fiets, brommer, auto (waaronder verzekering en benzine) voor zover dit noodzakelijk is.*

8.

Bepaalt dat de buitengewone en verblijfsoverstijgende kosten bij helften tussen partijen worden verdeeld, overeenkomstig de oplijsting en modaliteiten van het KB van 22 april 2019.

In het KB van 22 april 2019 tot vaststelling van de buitengewone kosten die voortvloeien uit artikel 203, §1 van het oud Burgerlijk Wetboek en de wijze van tenuitvoerlegging ervan (BS 2 mei 2019) bepaalt de Koning welke onderhoudskosten voor kinderen buitengewone kosten zijn, welke kosten het voorwerp moeten zijn van een voorafgaand overleg en akkoord, en hoe de kosten moeten worden afgerekend. Het KB is in werking getreden op 12 mei 2019.

De rechtbank verwijst naar de bepalingen van voormeld KB, meer bepaald:

Artikel 1.

Behoudens andersluidende overeenkomst of rechterlijke beslissing, zijn de buitengewone kosten, bedoeld in artikel 203bis, § 3, derde lid, van het Oud Burgerlijk Wetboek, beperkt tot de volgende kosten:

1° de volgende medische en paramedische kosten:

- *de behandelingen door artsen-specialisten en de medicaties, gespecialiseerde onderzoeken en verzorging die zij voorschrijven;*
- *de kosten van heelkundige ingrepen en van hospitalisatie en de specifieke behandelingen die eruit voortvloeien;*
- *de medische en paramedische kosten en hulpmiddelen waaronder orthodontie, logopedie, oftalmologie, psychiatrische of psychologische behandeling, kinesitherapie, revalidatie, prothesen en apparaten, met name de aankoop van een bril, een beugel, contactlenzen, orthopedische zolen en schoenen, hoorapparaten en een rolstoel;*

- de jaarlijkse premie van een hospitalisatieverzekering of van een andere aanvullende verzekering die de ouders of één van hen moeten betalen. De premie moet betrekking hebben op de kinderen; en dit:
 - voor zover de kosten bedoeld onder a), b) en c) voorgeschreven zijn door een bevoegde arts of instantie; en
 - onder aftrek van de tussenkomst van het ziekenfonds, van een hospitalisatieverzekering of van een andere aanvullende verzekering.

2° de volgende kosten betreffende de schoolse opleiding:

- meerdaagse schoolactiviteiten tijdens het schooljaar zoals ski-, zee- en bosklassen, school- en studiereizen en stages;
- noodzakelijk gespecialiseerd en kostelijk studiemateriaal en/of schoolkledij, aan speciale taken verbonden, die vermeld staan op een lijst die de onderwijsinstelling aflevert;
- het inschrijvingsgeld en de cursussen voor hogere studies en bijzondere opleidingen alsook niet gesubsidieerd onderwijs;
- de aankoop van informatica-apparatuur en printers met de softwareprogramma's die voor de studie noodzakelijk zijn;
- de bijlessen die het kind moet volgen om in zijn schooljaar te slagen;
- de kosten verbonden aan de huur van een studentenkamer;
- bijkomende specifieke kosten verbonden aan een buitenlands studieprogramma; na aftrek van eventuele school- en studietoelagen en andere studiebeurzen.

3° de volgende kosten verbonden aan de ontwikkeling van de persoonlijkheid en ontplooiing van het kind, nl.:

- kosten voor kinderopvang voor kinderen van 0 tot en met 3 jaar;
- lidgeld, basisbenodigdheden en kosten voor kampen en stages in het kader van culturele, sportieve of artistieke activiteiten;
- inschrijvings- en examengeld voor de rijopleiding en de theoretische en praktische examens voor een rijbewijs voor zover dit niet kosteloos langs de school kan behaald worden maar via een rijschool moet gebeuren;

4° alle overige kosten die de ouders in een gezamenlijk akkoord als buitengewoon benoemen of die als zodanig door de rechter gekwalificeerd worden.

Artikel 2.

Behalve in geval van hoogdringendheid of bewezen noodzakelijkheid, moeten al de in artikel 1 bedoelde kosten het voorwerp uitmaken van een voorafgaand overleg en akkoord, zowel wat de opportuniteit van de uitgave betreft als de hoogte ervan.

Artikel 3.

§ 1. Behoudens andersluidende overeenkomst of rechterlijke beslissing, dienen de buitengewone kosten :

- driemaandelijks te worden afgerekend;
- vergezeld te gaan van een kopie van de bewijsstukken door de ouder die de betaling vraagt; en
- te worden betaald binnen de vijftien dagen na de mededeling van de afrekening vergezeld van de bewijsstukken.

§ 2. De ouder die de school- en studietoelagen en/of andere studiebeurzen, een tussenkomst van het ziekenfonds, hospitalisatieverzekering of een andere aanvullende verzekering ontvangt of geniet, bezorgt van zodra deze voorhanden zijn en minstens jaarlijks in de maand september een overzicht van alle ontvangen bedragen samen met een kopie van de bewijsstukken.

9.

Bepaalt dat de ouders elkaar zullen inlichten omtrent hun reisbestemming en het verblijfsadres van A[REDACTED] in het buitenland.

10.

Bepaalt dat moeder de Kids-ID en de medische documenten van A[REDACTED] bij zich houdt, met dien verstande dat de Kids-ID wordt meegegeven aan de andere ouder bij elke wissel.

11.

Homologeert het akkoord van partijen omtrent de integrale toekenning van de fiscale voordelen aan moeder, met ingang van 1 december 2022.

Wijst het meer of anders gevorderde af als niet gegrond.

Zegt dat dit vonnis van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad is, niettegenstaande alle verhaal en zonder zekerheidsstelling.

Zegt dat voor alle niet met het hoger staande strijdige bepalingen, de maatregelen, bevolen door het tussenvonnissen van 7 februari 2023 van deze rechtbank en kamer van kracht blijven.

En gelet op de hoedanigheid van partijen, nl. ouders van het kind ter zake, verwijst ieder van hen, behoudens toepassing van artikel 1024 Ger.W. in de helft van 24 euro bijdrage aan het Fonds Juridische Tweedelijnsbijstand en veroordeelt de partijen tot betaling van het rolrecht van 165 euro aan de Belgische Staat, elk voor de helft.

(...)”.

4. De appellant vordert in zijn conclusie, neergelegd ter griffie op 10 augustus 2023, voor het hof (citaat):

“(…)”

Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Het vonnis d.d. 10.05.2023 in de zaak met rolnummer 22/2714/A en uitgesproken door de 16de familiekamer bij de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling GENT gedeeltelijk teniet te doen en opnieuw recht te spreken en dienvolgens;

De vordering van geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

De vordering van concludent ontvankelijk en gegrond te verklaren en opnieuw recht te doen als volgt:

- **Nopens het kind**

- o **Betreffende het domicilie van A**

Te zeggen voor recht dat indien geïntimeerde volhardt in haar wens om te verhuizen naar het buitenland, dat A zijn domicilie zal houden bij concludent.

- o **Betreffende de verblijfsregeling van A**

Dat het kind zijn hoofdverblijf dient te behouden in België.

Bij gebreke aan andersluidend schriftelijk akkoord vordert concludent dat het kind A als volgt bij beide ouders verblijven:

- *Concludent vordert dat het kind zijn hoofdverblijf zou behouden bij de geïntimeerde (in België) en dat een secundaire verblijfsregeling zou worden opgelegd als volgt:*

- *Tijdens de schoolperiodes:*

- *Iedere week op woensdag van 12u00 tot 17u00, waarbij papa A ophaalt op school en geïntimeerde A ophaalt ten huize van papa;*
 - *om de veertien dagen een weekend bij concludent zal verblijven van vrijdag na school tot zondag om 17u00, waarbij geïntimeerde A brengt en concludent A terug brengt.*

- *Tijdens de vakantieperiodes:*

- a) **Herfst- en krokusvakantie**

Concludent vordert dat A in de pare jaren tijdens de krokusvakantie bij concludent zal verblijven en tijdens herfstvakantie bij de geïntimeerde. In de onpare jaren zal A tijdens de krokusvakantie bij de geïntimeerde verblijven en tijdens de herfstvakantie bij concludent.

De herfst- en krokusvakantie vangen aan op de laatste vrijdagavond na schooltijd (en om 18u00 als er geen school is) en eindigen op zondagavond, zijnde de laatste vakantiedag om 18u00.

Met dien verstande dat de regeling zoals voorzien tijdens de schoolperiode wordt opgeschort tijdens de vakantie, doch de telling van de weken verder loopt.

- b) **Kerst- en paasvakantie**

Concludent vordert dat A in de pare jaren tijdens de eerste helft van deze vakanties bij de concludent zal verblijven en tijdens de tweede helft bij de

geïntimeerde. In de onpare jaren zal A[REDACTED] tijdens de eerste helft van deze vakanties bij geïntimeerde verblijven en tijdens de tweede helft bij concludent.

De kerst- en paasvakantie vangen aan op de laatste vrijdagavond na schooltijd (en om 17u00 als er geen school is) en eindigen op zondagavond, zijnde de laatste vakantiedag om 17u00. De wissel tijdens deze vakanties zal doorgaan op zaterdagavond om 17u00.

Met dien verstande dat de regeling zoals voorzien tijdens de schoolperiode wordt opgeschort tijdens de vakantie, doch de telling van de weken verder loopt.

c) Zomervakantie

Concludent vordert dat zou worden gezegd voor rechte dat A[REDACTED] in de zomervakantie als volgt bij beide ouders verblijven:

- in de pare jaren van 30 juni om 17u00 tot 15 juli om 17u00 bij concludent van 15 juli om 17u00 tot 31 juli om 17u00 bij de geïntimeerde, van 31 juli om 17u00 tot 16 augustus om 17u00 bij concludent en van 16 augustus om 17u00 tot 31 augustus om 17u00 bij geïntimeerde.

- in de onpare jaren van 30 juni om 17u00 tot 15 juli om 17u00 bij geïntimeerde van 15 juli om 17u00 tot 31 juli om 17u00 bij concludent, van 31 juli om 17u00 tot 16 augustus om 17u00 bij geïntimeerde en van 16 augustus om 17u00 tot 31 augustus om 17u00 bij concludent.

Met dien verstande dat de regeling zoals voorzien tijdens de schoolperiode wordt opgeschort tijdens de vakantie, doch de telling van de weken verder loopt.

- Te zeggen voor recht dat de Kids-ID van het kind telkens met hem zal worden uitgewisseld.
- Te zeggen voor recht dat partijen niet naar het buitenland zullen kunnen reizen met A[REDACTED] zonder toestemming van de andere ouder.
- **Nopens de bijdrage in het levensonderhoud, opvoeding en passende opleiding voor de kinderen**
- **Verblijfsoverstijgende kosten**

Te zeggen voor recht dat als verblijfsoverstijgende kosten onder meer worden beschouwd:

- Kleding (inclusief ondergoed, kousen en pyjama) die zal worden aangekocht door mama
- Schoenen die zullen worden aangekocht door mama
- Kapper

- Remgeld voor gewone medische kosten en tandarts
- Opvang tijdens de vakanties
- Opvang tijdens het schooljaar
- Apotheekkosten
- Mutualiteitsbijdrage voor de kinderen
- De schoolrekeningen, de gewone schoolbenodigdheden, de schoolmaaltijden, kosten voor schoolreizen van één dag, schoolboeken en studiemateriaal, gymkleding, schooluniform, abonnementen op schooltijdschriften, taalcursussen, kosten internaat, kosten voor abonnement voor het openbaar vervoer voor zover nuttig voor verplaatsingen van en naar school.
- GSM en gsm-rekening van het kind
- De aankoop en onderhoud van fiets, brommer, auto (waaronder verzekering en benzine) voor zover dit noodzakelijk is.

Te zeggen voor recht dat geïntimeerde de gewone verblijfsoverstijgende kosten dient te betalen met het groeipakket.

Te zeggen voor recht dat er geen onderhoudsbijdrage verschuldigd is voor A [REDACTED].

Beide partijen bij helften te veroordelen tot de gerechtskosten en de geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding t.b.v. 1.800,00 EUR te compenseren

(...)"

5. De geïntimeerde vordert in haar conclusie, neergelegd ter griffie op 5 september 2023, voor het hof (citaat):

"(...)

Het hoger beroep van de heer R [REDACTED] M [REDACTED] ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en het vonnis dd. 10/05/2023 te bevestigen.

IN ONDERGESCHIKTE ORDE/INCIDENTEEL

Ondergeschikt indien een relocatie van A [REDACTED] niet in diens belang wordt bevonden, de volgende maatregelen ontvankelijk en gegrond te verklaren met name:

- *Te zeggen voor recht dat A [REDACTED] blijft ingeschreven op het adres van moeder in België als hebbend aldaar zijn hoofdverblijfplaats;*
- *Gedeeltelijk akkoord voor een secundair verblijf van A [REDACTED] bij vader tijdens de schoolperiode vanaf 30 juni 2023 van vrijdag na school tot zondag om 17u00 waarbij vader A [REDACTED] ophaalt na school en moeder bij vader op zondag terug ophaalt.*
- *Gedeeltelijk akkoord met de verdeling van vakantieperiodes als volgt:*
- *Gedeeltelijk akkoord met de verdeling van vakantieperiodes als volgt:*
 - o *Tijdens de vakantieperiodes (met opschorting van de regeling voorzien tijdens de schoolperiode):*

▪ *Herfst- en krokusvakantie*

In de pare jaren verblijft A[REDACTED] tijdens de krokusvakantie bij vader en tijdens de herfstvakantie bij moeder.

In de onpare jaren verblijft A[REDACTED] tijdens de krokusvakantie bij moeder en tijdens de herfstvakantie bij vader.

De herfst- en krokusvakantie vangen aan de laatste vrijdagavond na schooltijd (en om 18u00 als er geen school is) en eindigen op zondagavond, zijn de laatste vakantiedag om 18u00.

▪ *Kerst- en paasvakantie*

In de onpare jaren verblijft A[REDACTED] de eerste helft van deze vakanties bij vader en de tweede helft bij moeder.

In de pare jaren verblijft A[REDACTED] de eerste helft van deze vakantie bij moeder en de tweede helft bij vader.

De kerst- en paasvakantie vangen aan op de laatste vrijdagavond na schooltijd (en om 17u00 als er geen school is) en eindigen de op zondagavond, zijn de laatste vakantiedag om 17u00. De wissel tijdens deze vakanties zal doorgaan de twee opvolgende zaterdag om 18u00.

▪ *De zomervakantie:*

Verblijft A[REDACTED] bij vader van 01 juli om 12u00 tot 16 juli om 12u00; van 16 juli om 12u00 bij tot 16 augustus om 17u00 bij moeder en van 16 augustus om 17u00 tot 31 augustus om 17u00 bij vader;

De heer R[REDACTED] M[REDACTED] te veroordelen tot het betalen van een provisioneel maandelijks onderhoudsgeld ten bedrage van 100,00 euro jaarlijks te indexeren vanaf 01/09/22 te verminderen/te vermeerderen afhankelijk van de nog bij te brengen financiële stukken van partijen;

De kinderbijslag/het groeppakket, de andere sociale voordelen alsook het fiscaal voordeel m.b.t. A[REDACTED] worden integraal en exclusief toegekend aan mevrouw P[REDACTED] A[REDACTED] vanaf 01/09/22;

De heer R[REDACTED] M[REDACTED] te veroordelen ten belope van 60% tot he betalen van de buitengewone kosten m.b.t. A[REDACTED] (en mevrouw P[REDACTED] A[REDACTED] van de overige 40%) vanaf 01/09/2022.

Voor de omschrijving van de buitengewone kosten (en de tenuitvoerlegging ervan), verwijst mevr. P[REDACTED] A[REDACTED] naar het KB van 22/04/2019 zoals ook opgenomen in het tussenvonnis dd. 07/02/2023 en het volgende wordt ook gespecificeerd:

Mevr P[REDACTED] A[REDACTED] gaat ook akkoord dat de volgende kosten als verblijfsgebonden kosten worden beschouwd:

- De woonkosten, meubels, beddengoed;*
- De kosten van verzorging en voeding;*
- Kosten voor het wassen van kledij;*
- Persoonlijke vervoerskosten (met exceptie van de vervoerskosten in het kader van de verblijfsregeling die dienen te bewezen met de nodige stukken);*

- Nutsvoorzieningen;
- Persoonlijke telefoon en internet;
- Persoonlijke vrijetijdsactiviteiten met het kind;
- Persoonlijke uitstapjes met het kind;
- Persoonlijke gezinsvakantie met het kind;
- Persoonlijke cadeaus aan het kind;
- Persoonlijke verjaardagcadeaus aan het kind;
- Persoonlijke activiteiten die dienen als opvang van het kind;
- Familiale verzekering;
- Kleding (inclusief, ondergoed, kousen en pyjama) voor het kind;

Mevrouw P. A. gat ook akkoord dat de volgende kosten als verblijfsoverstijgende kosten worden beschouwd (60% voor de heer R. M. en 40% voor Concluante):

- Schoenen voor het kind die zullen worden aangekocht door moeder;
- Kapper;
- Remgeld voor gewone medische kosten en tandarts;
- Opvang tijdens de vakanties;
- Opvang tijdens de vakanties;
- Apotheekkosten;
- Mutualiteitsbijdrage voor het kind;
- De schoolrekeningen, de gewone schoolbenodigheden, de schoolmaaltijden, kosten voor schoolreizen van één dag of meerdere dagen, schoolboeken en studiemateriaal, gymkleding, schooluniform, abonnementen en schooltijdschriften, taalcursussen, kosten internaat, kosten voor abonnement voor het openbaar vervoer voor zover nuttig voor verplaatsingen van en naar school;
- GSM- en gsm-rekening van het kind;
- De aankoop en onderhoud van fiets, brommer, auto (waaronder verzekering en benzine) voor zover dit noodzakelijk is.

Te zeggen voor recht dat A. binnen de Europese Unie kan blijven reizen met één of de andere ouder zonder geen formaliteit of reistoelating van de andere ouder met diens verstaand dat partijen moeten elkaar informeren over de reis en verblijf van A. in het buitenland.

Mevrouw P. A. te machtigen de kids-ID en het andere medische document van A. te houden. Deze documenten zullen worden uitwisselen tijdens het verblijf van A. bij vader die aan het einde van zijn verblijf aan moeder zal terugbezorgen.

De vorderingen van de heer R. M. voor de overige afwijzen als ongegrond.
In ieder geval:

De heer R. M. te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding zoals voorzie bij art. 1022 Ger. W., in hoofde van mevr. P. A. begroot op 1680, 00 EUR voor de eerste aanleg en op 2000,00 EUR voor het beroep. Minstens beide partijen te veroordelen tot de kosten van het geding, met dien verstande dat de rechtsplegingsvergoedingen omgeslagen dienen te worden.

(...)”.

III. BEOORDELING

A. DE ONTVANKELIJKHEID VAN DE HOGER BEROEPEN

6. Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm.

De geïntimeerde geeft weliswaar in haar syntheseconclusie aan dat zij het beroepen vonnis had laten betekenen, maar dat deze betekening *de facto* is gebeurd na het Instellen van het hoger beroep door de appellant (p. 14 syntheseconclusie geïntimeerde). De betekeningsakte ligt niet voor.

Ook het incidenteel beroep werd regelmatig ingesteld.

Beide hoger beroepen zijn ontvankelijk.

B. DE INTERNATIONALE BEVOEGDHEID EN HET TOEPASSELIJK RECHT

7.1. Gelet op het grensoverschrijdend karakter van het geschil is het hof er ambtshalve toe gehouden zijn internationale bevoegdheid en het toepasselijk recht te onderzoeken.

De internationale bevoegdheid en het daarop toepasselijk recht worden geregeld door het WIPR. Het wetboek wordt slechts toegepast wanneer er geen internationale en/of Europeesrechtelijke IPR-regel van toepassing is (artikel 2 WIPR).

Wat betreft de ouderlijke verantwoordelijkheid acht het hof zich ter zake bevoegd op grond van artikel 7.1. Brussel IIter- Verordening (*Verordening (EU) 2019/1111 van de Raad van 25 juni 2019 betreffende de bevoegdheid, de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en betreffende internationale kinderontvoering (herschikking)*): ter zake van de ouderlijke verantwoordelijkheid zijn bevoegd de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip dat de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt.

Krachtens artikel 35, § 3 WIPR wordt, indien de persoon jonger is dan 18 jaar, het toepasselijk recht, in afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2, bepaald door het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, gesloten te 's-Gravenhage op 19 oktober 1996, kortweg het Haags Kinderbeschermingsverdrag.

10. De primordiaal door het hof te beantwoorden vraag ter zake is of een relocatie van A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] naar Spanje (Alicante) al dan niet in het bijzonder het belang van het kind dient.

De geïntimeerde verwijst naar een aantal in nader bepaalde internationale instrumenten aanbevolen criteria, op grond waarvan zij de gevraagde relocatie naar Spanje aftoetst.

Het hof houdt bij de beoordeling van de vraag tot relocatie – onvermijdelijk gekoppeld aan het al dan niet hoofdverblijf en domicilie van het kind bij moeder in Spanje – rekening met bepaalde van deze criteria en vooral met alle concrete omstandigheden eigen aan de zaak, (in het bijzonder) met het belang van het kind én met het belang van de ouders.

Te dezen zijn beide partijen in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.

Op basis van artikel 1004/1, § 1 Ger.W. heeft elke minderjarige het recht om gehoord te worden door een rechter in materies die hem aanbelangen aangaande de uitoefening van het ouderlijk gezag, de verblijfsregeling en het recht op persoonlijk contact. Krachtens artikel 1004/1, § 2 Ger.W. wordt de minderjarige die jonger is dan twaalf jaar – zoals *in casu* A. R. P. – gehoord op eigen verzoek, op verzoek van de partijen, van het openbaar ministerie of ambtshalve door de rechter. Er werd geen verzoek tot het horen van A. R. P. gericht aan het hof. Gelet op zijn nog jonge leeftijd beschikt hij overigens niet over het vereiste onderscheidingsvermogen.

11. Uit de voorhanden zijnde gegevens weerhoudt het hof dat de appellant zo'n 10 jaar geleden vanuit Spanje naar België verhuisde, naar eigen zeggen om deel uit te maken van het leven van zijn dochter L. R. M. (geboren te Barcelona op 2006) uit een eerdere relatie. Deze woonde immers toen ook reeds in België, samen met haar (Belgische) moeder.

Ook de geïntimeerde is afkomstig uit Spanje, zij kwam in 2013 naar België voor professionele redenen.

Partijen leerden elkaar aldus kennen in België, startten in 2015 een relatie en woonden gedurende hun relatie in België. De zoon van partijen, A. R. P., werd in Gent geboren en woont er sedertdien. Hij ging eerst naar het kinderdagverblijf en sinds januari 2023 gaat hij naar school, te Gent.

Partijen hebben klaarblijkelijk nooit echt initiatieven genomen om Nederlands te leren. In hun professionele leven hanteren zij Engels en Spaans. De voertaal onderling en ten overstaan van hun zoon is Spaans. Partijen spreken dus amper Nederlands. Ook A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] zijn kennis van het Nederlands is nog beperkt (stuk 16 appellant).

Hoewel partijen dus al jaren in België wonen en hun zoon hier is geboren, is ook het hof – net als de familierechtbank – van oordeel dat de wortels van het gezin in Spanje liggen.

Uit hun uiteenzettingen valt voorts te weerhouden dat er in het verleden bij beide partijen een intentie was om samen naar het buitenland (Spanje) te verhuizen, doch dit dateert van tijdens het samenleven. Intussen is de feitelijke situatie echter gewijzigd en dienen de belangen in elk geval opnieuw te worden afgewogen. De geïntimeerde wenst nog steeds te verhuizen, de appellant niet. Bovendien nuanceert de appellant dit voornemen: dit lag op een bepaald moment wel op tafel (evenwel naar Barcelona, niet Alicante), maar werd nooit gerealiseerd en zou ook thans niet meer zijn bedoeling zijn aangezien het hem geen goed idee leek /lijkt om de jongen uit zijn leefwereld in België te rukken.

12. Partijen leggen elk verschillende getuigenverklaringen en foto's voor om aan te tonen wat de rol van de ene en de andere in de opvoeding en zorg voor hun zoon was/is en in welke mate zij betrokken zijn op de jongen.

Het hof heeft echter geen objectieve aanwijzingen dat één van beide partijen geen goede ouder zou zijn.

A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] stelt het goed, hij is een gelukkige kleuter die zich ook op school, ondanks dat hij nog te weinig Nederlands kent, normaal lijkt te ontwikkelen (stuk 16 appellant). Daarnaast heeft hij ook goede contacten met vrienden en familie, zowel in België als in Spanje.

Beide partijen hebben het beste voor met hun zoon en geven blijk van een goede band met hem. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat zij beiden niet over de nodige opvoedkundige capaciteiten zouden beschikken om in te staan voor het kind.

Ook de appellant is betrokken naar zijn zoon toe en staat mee in voor de zorg. Wel is het zo dat zijn aandeel hierin, mede door praktische redenen, beperkter was.

In januari 2023 gingen partijen voorlopig akkoord dat de jongen zijn hoofdverblijf zou houden bij moeder in België, met een secundair verblijf bij vader om de 14 dagen van zaterdagmiddag tot zondagmiddag (één overnachting) en wekelijks op woensdagmiddag en vrijdag na school.

Dat de geïntimeerde de contacten tussen vader en zoon heeft bemoeilijkt, zoals door de appellant voorgehouden, acht het hof echter niet geobjectiveerd.

Het gegeven dat er aanvankelijk slechts sprake was van beperktere contacten, kan ook geenszins teruggebracht worden tot de geïntimeerde die, door lange tijd borstvoeding te geven, *'een enorme afhankelijkheid van het kind ten aanzien van haar heeft in stand*

gehouden'. Praktische motieven zoals de werkuren van de appellant (veelal 's avonds en in het weekend), alsook de nog jonge leeftijd van het kind, speelden daarbij een belangrijke rol.

Los van het voorgaande dient in elk geval te worden vastgesteld dat de geïntimeerde in deze de primaire zorgfiguur is. Dit staat niet ter discussie. De appellant erkent ook dat de jongen enorm gehecht is aan zijn moeder en de moederlijke zorgen voor het kind primordiaal zijn.

Bovendien kan het hof niet anders dan vaststellen dat de appellant zelf aangeeft dat, hoewel hij dit wel zou willen, meer zorg opnemen tijdens de schoolweek (behoudens de woensdagnamiddagen) praktisch niet evident is gelet op zijn werkschema. Hij stelt ook zijn werkzekerheid te willen behouden om in het levensonderhoud van de zoon van partijen te voorzien. Dit maakt aannemelijk dat ook in de toekomst de geïntimeerde de primaire zorgfiguur zal blijven.

Overigens weerspiegelt dit zich ook in de vordering van de appellant, waarbij hij het hoofdverblijf bij moeder in België en het secundair verblijf bij hem vordert.

13. De appellant houdt voor dat het centrum van de belangen van het kind in België ligt. Het hof treedt hem hierin niet bij.

Het hof merkt daarbij vooreerst op dat het element van de taal op zich hier niet als doorslaggevend wordt beschouwd. Dat A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] als moedertaal Spaans heeft en nog niet voldoende Nederlands spreekt, vormt in principe geen bezwaar. Jonge kinderen leren een taal doorgaans immers zeer vlot aan.

In deze is het echter zo dat partijen zelf ook geen Nederlands hebben geleerd (nochtans een belangrijk element in de integratie in een 'vreemd' land) en bovendien uit de voorhanden zijnde gegevens blijkt dat de jongen, samen met zijn ouders overigens, heel erg verbonden is met Spanje. Dat hij er nooit gewoond heeft, belet niet dat hij een nauwe verbondenheid heeft, via zijn ouders, familie en vrienden (vaak ook afkomstig uit Spanje). Partijen reisden ook zeer regelmatig naar Spanje (Alicante en Barcelona) voor vakanties.

Alicante is hem bovendien niet onbekend, aangezien hij er op zijn jonge leeftijd reeds geruime tijd op vakantie verbleef bij zijn maternale grootouders. Hij kent er de familie van moeder en heeft er vriendjes.

Het hof heeft dan ook geen redenen om aan te nemen dat A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] niet zou kunnen aarden in Alicante.

De geïntimeerde heeft blijkbaar het voornemen een appartement te huren in Alicante, in hetzelfde gebouw als waar haar ouders wonen. Zij legt een overeenkomst voor van dit appartement, dat voor haar is gereserveerd (stukken 18 en 23 geïntimeerde).

Wat betreft de school tenslotte, mag aangenomen worden dat zowel België als Spanje over kwaliteitsvol onderwijs beschikt en het kind er voldoende ontwikkelingskansen heeft.

14. Tenslotte geven partijen elk een verschillende versie over de band van A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] met zijn halfzus L [REDACTED] R [REDACTED] M [REDACTED] (thans 17 jaar).

De appellant betwist de beweringen van de geïntimeerde als zou er geen band zijn tussen beide kinderen. Volgens hem hebben zij thans een goede band en zien zij elkaar tweemaal per week. Een verhuizing naar Spanje zou deze band volgens hem met zekerheid doen verwateren.

Volgens de geïntimeerde echter dateren deze wekelijkse contacten pas van na de inleiding van de zaak in eerste aanleg en het akkoordvonnis van 7 februari 2023. Voordien was dit niet het geval.

Dat er thans regelmatig contacten doorgaan wordt door haar niet betwist.

Echter dient wel vastgesteld dat de dochter van de appellant tijdens het samenleven niet in hun gezin woonde en er geen vaste verblijfsregeling met de appellant gold. Alles verliep klaarblijkelijk in een goede verstandhouding, doch de contacten van L [REDACTED] R [REDACTED] M [REDACTED] met haar vader (appellant), en bij uitbreiding haar halfbroertje, waren eerder beperkt. Ook vakanties werden/worden klaarblijkelijk niet systematisch samen doorgebracht.

Zonder afbreuk te willen doen aan de (bloed)band die beide kinderen hebben, ziet het hof rekening houdende met alle omstandigheden, waaronder ook de leeftijd van L [REDACTED] R [REDACTED] M [REDACTED], geen redenen waarom deze niet verder zou kunnen worden onderhouden bij een verhuizing naar Spanje, dit tijdens de secundaire verblijven bij vader, dan wel op eigen initiatief van de binnenkort meerderjarige dochter. De geïntimeerde geeft overigens aan dat zij steeds vrij is om haar broer te bezoeken.

In de concrete omstandigheden acht het hof niet nodig de dochter van de appellant, van wie een verklaring voorligt en die hier overigens ook zelf niet nadrukkelijk om verzoekt, te horen.

15. Al het voorgaande noopt het hof tot een bevestiging van het beroepen vonnis wat betreft de relocatie, het domicilie en het hoofdverblijf van het kind.

De appellant faalt op dit onderdeel in zijn hoger beroep.

iii. het secundair verblijf van het kind

16. De appellant geeft voor het hof aan dat de in het beroepen vonnis opgelegde secundaire verblijfsregeling *de facto* niet uitvoerbaar is. Zo acht hij ze veel te belastend voor het kind, praktisch gezien onmogelijk, vrijwel niet afdwingbaar en ook onverantwoord gezien de ecologische voetafdruk die deze zal met zich meebrengen.

Hij geeft verder aan dat hij *minstens* een 'klassieke' verblijfsregeling wenst te bekomen (waarbij A■■■■ R■■■■ P■■■ in het weekend om de 14 dagen bij hem verblijft, meer de helft van de vakanties). Zoals hoger al aangegeven betwist hij daarbij niet dat de geïntimeerde de primaire zorgfiguur is, waardoor hij zich kan vinden in een hoofdverblijf bij moeder. Hij benadrukt aansluitend wel meteen het belang van regelmatige contacten met hem als vader.

Het hof treedt hem hierin bij. Niettegenstaande de afstand dient A■■■■ R■■■■ P■■■ zeker de band met beide ouders te kunnen onderhouden en verder uitbouwen. Dat de ene ouder daarbij meer tijd zal kunnen doorbrengen met het kind dan de andere, is in deze echter onvermijdelijk.

Het hof ziet daarbij overigens geen redenen waarom het secundair verblijf bij de appellant steeds zou dienen door te gaan in Gent.

Ondanks de praktische beperkingen die er zijn, dient, enerzijds, erover te worden gewaakt dat de appellant zijn band als vader met het kind kan behouden, waarbij hij voldoende betrokken blijft in het leven van het kind. Ook de vader heeft immers een specifieke rol te vervullen. Anderzijds dienen ook de contacten met de halfzus te worden gewaarborgd, opdat ook zij hun band kunnen behouden. Overeenkomstig artikel 387*septiesdecies* oud BW hebben minderjarige broers en zussen immers het recht om niet van elkaar te worden gescheiden, minstens dient het behoud van persoonlijke contacten tussen de kinderen te worden nagestreefd.

Teneinde hieraan tegemoet te komen en de appellant en zijn dochter in staat te stellen een zo uitgebreid en optimaal mogelijk contact te hebben met de zoon van partijen, past het hof de secundaire verblijfsregeling, zoals bepaald door de eerste rechter, enigszins aan. Samen met de appellant, en in tegenstelling tot hetgeen de geïntimeerde voorhoudt, is ook het hof van oordeel dat de opgelegde regeling (gelet ook op de vele verplaatsingen die zouden nodig zijn tijdens de schoolperiodes) als te belastend dient te worden beschouwd. Zij is bovendien praktisch gezien zeer moeilijk vol te houden op lange termijn.

Een tweewekelijks weekendverblijf tijdens de schoolperiode wordt in deze niet aangewezen geacht. Rekening houdende met de afstand en de jonge leeftijd van het kind, dient een evenwicht te worden gezocht tussen kwaliteit en kwantiteit. Tegenover het verminderen van de frequentie tijdens de schoolperiode plaatst het hof dan wel een uitbreiding wat betreft verlengde weekends (bij feestdagen of schoolvrije dagen). Tussenin is een vrijwillig videobellen tussen vader en kind, zoals de geïntimeerde voorstelt, ook een contactmogelijkheid.

In de mate de appellant inroept dat de opgelegde regeling vrijwel niet afdwingbaar is, daarbij in het bijzonder verwijzend naar de mogelijkheid voor partijen om weekendverblijven om te zetten naar een verblijf van één week per maand (zolang het kind nog niet schoolplichtig is) of om een verblijf overeen te komen in het geval moeder voor het werk naar België moet komen, kan het hof hem hierin wel enigszins bijtreden. Teneinde in een duidelijke regeling te voorzien, past het hof deze formulering aan. Dit neemt uiteraard niet weg dat partijen steeds in onderling akkoord een afwijkende regeling kunnen overeenkomen.

Waar het verder gaat over de verblijfsregeling tijdens de schoolvakanties, dient vastgesteld dat de regeling opgelegd om te gelden 'bij gebreke aan andersluidend schriftelijk akkoord' als dusdanig door de appellant niet wordt betwist. Deze regeling blijft dan ook verder behouden.

Het hof benadrukt daarbij dat de rechter het recht van verdediging niet miskent, noch artikel 1138, 2° Ger.W. schendt, wanneer hij op een gemotiveerde wijze, op grond van de door de partijen overgelegde gegevens en binnen de grenzen van de tegenstrijdige vorderingen van de ouders een omgangsregeling oplegt in het belang van de ouders en de kinderen (Cass. 4 januari 2013, *T. Fam.* 2014/2, 50-55, met noot T. VERCRUYSE).

Het gevorderde wordt in deze niet overschreden. Het hof houdt daarbij rekening met het geheel van de verblijven die de jongen (op jaarbasis) zal kunnen doorbrengen bij de appellant.

17. Terwijl de appellant nog wijst op de aanzienlijke financiële implicaties van een relocatie van A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] naar Spanje (vliegtickets, kosten verblijf, praktisch, ...) wijst het hof op het gegeven dat de regeling inzake het halen en brengen en inzake de kosten van vervoer, zoals bepaald in het beroepen vonnis, op zich door geen van partijen wordt bestreden. Deze regeling blijft dan ook overeind.

Bovendien, wat betreft het praktische aspect, dient vastgesteld dat het in de voorbije zomer voor de appellant ook niet onmogelijk bleek om geruime tijd in Spanje te verblijven met het kind. In het verleden spendeerden partijen blijkbaar reeds lange vakanties in Spanje. Tevens zou de appellant, althans volgens de geïntimeerde, in Barcelona over een huis beschikken, minstens heeft hij er familie wonen. Bij een verblijf in Alicante stelt de geïntimeerde hem voor om hem haar (toekomstig) appartement ter beschikking te stellen.

18. Het hof roept partijen op de nodige inspanningen te leveren voor het welslagen van voormelde regeling en steeds het belang van hun nog zeer jong kind voor ogen te houden.

Dit is des te meer belangrijk wegens de grote afstand tussen de woonplaatsen van partijen, die ongetwijfeld voor bijkomende uitdagingen zorgt. Aanpassingen van de verblijfsregeling ingevolge onderling overleg en akkoord moeten mogelijk zijn, maar zijn niet de regel.

Het is daarbij belangrijk dat partijen elkaar wederzijds respecteren als ouder, het vertrouwen in elkaar verder herstellen en leren om op een constructieve manier te communiceren met betrekking tot hun kind.

19. Voor zover de appellant andermaal vordert om te zeggen voor recht dat partijen niet naar het buitenland zullen kunnen reizen met het kind zonder toestemming van de andere ouder, ziet het hof geen redenen om anders te oordelen dan de eerste rechter. Het wederzijds informeren van de andere ouder over de reisbestemming en een eventueel verblijf in het buitenland moet volstaan.

Wat betreft de Kids-ID en de medische documenten van het kind werd in het beroepen vonnis reeds geoordeeld dat de geïntimeerde deze bij zich houdt, met dien verstande dat de Kids-ID wordt meegegeven aan de andere ouder bij elke wissel. In de mate dat de appellant het uitwisselen van de Kids-ID thans opnieuw vordert, is zijn hoger beroep aldus zonder voorwerp. Nu anderzijds niet blijkt welk document de geïntimeerde precies bedoelt met '*het andere medische document van A*' gaat het hof niet in op haar vordering om dit tevens uit te wisselen.

iv. de financiële vorderingen

20. Overeenkomstig het beroepen vonnis dient de appellant (vader), vanaf 1 december 2022, aan de geïntimeerde (moeder) een maandelijkse onderhoudsbijdrage voor A R P te betalen van 50,00 euro (jaarlijks te indexeren). Het groeipakket en de sociale toelagen komen, met ingang van 1 december 2022, ook exclusief aan moeder toe. De buitengewone en de (door partijen omschreven) 'verblijfsoverstijgende' kosten dienen bij helften tussen partijen te worden verdeeld.

De appellant stelde tevens hoger beroep in wat betreft de toegekende onderhoudsbijdrage van 50,00 euro en houdt in syntheseconclusie voor geen onderhoudsbijdrage verschuldigd te zijn. Ter terechtzitting gaf hij evenwel aan bereid te zijn om een maandelijkse onderhoudsbijdrage van 100,00 euro voor de zoon van partijen te betalen (proces-verbaal van terechtzitting van 7 september 2023). Dit komt overeen met hetgeen hij in eerste aanleg initieel aanbood om *voorlopig* te betalen en hetgeen werd bekrachtigd in het tussenvonnis van 7 februari 2023.

Verder is de appellant het ook niet eens met de beslissing inzake de gewone 'verblijfsoverstijgende' kosten. Zo vordert hij een afwijkende oplijsting, alsook dat deze

kosten niet bij helften zouden moeten worden verdeeld, maar dat de geïntimeerde deze zou betalen met het groeipakket dat aan haar toekomt.

De geïntimeerde is het evenmin eens met de opgelegde onderhoudsbijdrage, de aanvangsdatum van de financiële vorderingen en de verdeelsleutel voor de buitengewone en 'verblijfsoverstijgende' kosten.

de wettelijke principes ter begroting van de onderhoudsbijdrage voor het kind

21. De ouders dienen naar evenredigheid van hun middelen te zorgen voor de huisvesting, het levensonderhoud, de gezondheid, het toezicht, de opvoeding, de opleiding en de ontplooiing van hun kinderen. Indien de opleiding niet voltooid is, loopt de verplichting door na de meerderjarigheid van het kind (artikel 203, § 1 oud BW).

Met middelen wordt onder andere bedoeld alle beroepsinkomsten, roerende en onroerende inkomsten van de ouders, alsook alle voordelen en andere middelen die hun levensstandaard en deze van de kinderen waarborgen (artikel 203, § 2 oud BW).

Elke ouder draagt bij in de kosten die voortvloeien uit die bepaalde verplichting, in verhouding tot zijn respectieve aandeel in de samengevoegde middelen (artikel 203bis, § 1 oud BW).

Hierbij wordt er niet enkel rekening gehouden met de reële inkomsten, maar ook met de virtuele inkomsten of het verdienvermogen van partijen, alsook met de niet-samendrukbare uitgaven, zoals een hypothecaire lening- of huurlast, de onderhoudslasten van een kind uit een andere relatie of eventuele medische kosten van een ouder.

De vaste dagelijkse uitgaven komen niet in aanmerking bij het bepalen van de omvang van de onderhoudsverplichting, omdat deze verplichting voorrang heeft op alle andere lasten, die elke ouder dan ook moet aanpassen aan zijn financiële mogelijkheden en noden van het kind.

De onderhoudskosten omvatten de gewone kosten en de buitengewone kosten (artikel 203bis, § 3 oud BW).

Ook de mogelijke fiscale repercussies hebben normaal invloed op de begroting, evenals de verblijfsregeling.

Elke rechterlijke beslissing die de onderhoudsbijdrage vaststelt dient de elementen overeenkomstig het artikel 1321, § 1, eerste lid Ger.W. te vermelden.

Het hof kan aan deze vereiste evenwel slechts voldoen indien de partijen de nodige concrete gegevens daartoe verstrekken en/of daarover zelf standpunt innemen.

de financiële situatie van de appellant

22.1. De appellant combineert twee jobs: hij is op zelfstandige basis werkzaam als (nacht)conciërge in [REDACTED], een jeugdherberg (stuk 8 appellant), en als 'tour guide' (gids). Daarnaast is hij ook – onbezoldigd – actief als vrijwilliger via het [REDACTED] - [REDACTED] in dit in het lokaal dienstencentrum [REDACTED] (stuk 14 appellant).

Hij houdt voor een gemiddeld maandelijks inkomen te genieten van zo'n 1.500,00 euro (en niet 1.800,00 à 2.000,00 euro zoals eerder vooropgesteld).

De geïntimeerde uit haar bedenkingen omtrent de inkomsten van de appellant (o.m. gezien zijn huurlast) en raamt zijn verdienvermogen rond de 2.000 euro.

Uit zijn aanslagbiljet in de personenbelasting en de aanvullende belastingen voor het inkomstenjaar 2021, aanslagjaar 2022 weerhoudt het hof een gemiddeld netto maandinkomen van 1.532,88 euro (8.474,72 euro gezamenlijk belastbaar inkomen + 11.742,73 euro afzonderlijk belastbare beroepsinkomsten – 1.822,86 euro te betalen belasting = 18.394,59 euro) (stuk 1.a appellant).

22.2. De appellant is alleenstaande. Hij geeft voor het hof geen toelichting omtrent zijn woonlast.

Bij zijn berekening van de onderhoudsbijdrage (stuk 5 appellant) is weliswaar sprake van vaste kosten van 1.214,13 euro, doch dit betreft louter het bedrag van het leefloon van een alleenstaande dat in rekening werd gebracht en niet de werkelijke woonlast.

Volgens de geïntimeerde bedraagt de huurlast van de appellant voor zijn appartement 1.090,00 euro. Ook de eerste rechter hield rekening met een huurlast van 1.000 euro, waartegen geen bezwaar wordt geformuleerd door de appellant.

de financiële situatie van de geïntimeerde

23.1. De geïntimeerde werkt op zelfstandige basis ('freelancer') als accountant communicatiemanager bij [REDACTED] te Brussel (stukken 5 en 22 geïntimeerde).

Zij zal dit werk voor hetzelfde bedrijf kunnen blijven uitvoeren vanuit Spanje (stuk 22 geïntimeerde).

Zelf raamt zij haar maandelijks inkomen op 2.328,79 euro.

Uit haar aanslagbiljetten in de personenbelasting en de aanvullende belastingen weerhoudt het hof:

- voor het inkomstenjaar 2020, aanslagjaar 2021:

een gemiddeld netto maandinkomen van 1.779,96 euro (26.810,08 euro gezamenlijk belastbaar inkomen – 666,00 euro bedrijfsvoorheffing – 4.784,54 euro te betalen belasting = 21.359,54 euro) (stuk 7 geïntimeerde); dit was ook het jaar waarin de zoon van partijen werd geboren;

- voor het inkomstenjaar 2021, aanslagjaar 2022:

een gemiddeld netto maandinkomen van afgerond 2.008,07 euro (32.408,92 euro gezamenlijk belastbaar inkomen - 8.312,13 euro te betalen belasting = 24.096,79 euro) (stuk 8 geïntimeerde).

23.2. Ook de geïntimeerde is alleenstaande. Zij houdt voor een maandelijkse huurlast te hebben van ongeveer 1.200 euro, doch legt geen stuk daaromtrent voor.

De huur van het door haar gereserveerde appartement in Alicante zal volgens de (niet-getekende) overeenkomst die zij wel voorlegt, maandelijks 1.000,00 euro bedragen (stukken 18 en 23 geïntimeerde).

de noden van het kind

24. A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] is momenteel 3 jaar.

Hij houdt zijn hoofdverblijf bij de geïntimeerde (moeder), met een secundair verblijf bij de appellante (vader).

De appellante weerhoudt in zijn berekening van de onderhoudsbijdrage (stuk 5 appellante) een kinderkost van 539,10 euro, waaromtrent geen betwisting wordt gevoerd door de geïntimeerde. Zelf laat zij na de kinderkost te begroten. Nu geen sprake is van bijzondere noden van het kind dient te worden uitgegaan van de gebruikelijke leeftijdsgebonden kosten voor een kind van die leeftijd. Het hof acht het door de appellante vermelde bedrag daarbij als richtinggevend.

Het groepspakket bedraagt 242,32 euro; de geïntimeerde ontvangt dit (stuk 9 geïntimeerde).

besluit

25. Gelet op al hetgeen voorafgaat is er, naar het oordeel van het hof, met ingang van 1 december 2022, aanleiding tot een kinderalimentatie ten laste van de appellante (vader) van 100,00 euro, zoals overigens thans door hem aangeboden.

Partijen hadden de tijd om vereiste financiële stukken te produceren. Er is geen enkele reden waarom over de hoegrootte van de kinderalimentatie nog provisioneel zou moeten geoordeeld worden.

De aanvangsdatum van 1 december 2022 wordt, gelet op het neerleggen van het inleidend verzoekschrift op 15 november 2022, behouden.

De geïntimeerde beoogt thans een verdeelsleutel van 60% in hoofde van de appellant en 40% in hoofde van haarzelf. Het hof ziet evenwel geen redenen om aldus te oordelen, temeer de geïntimeerde zelf het verdienvermogen van de appellant ook lager inschat dan dat van haar. Bovendien gingen partijen in januari 2023 nog voorlopig akkoord over een verdeling bij helften, zoals bekrachtigd bij akkoordvonnis van 7 februari 2023. De verdeling van de buitengewone kosten bij helften blijft aldus overeind.

Het hof ziet daarbij evenmin redenen om de omschrijving zoals voorzien in het KB van 22 april 2019 tot vaststelling van de buitengewone kosten die voortvloeien uit artikel 203, § 1 van het oud BW en de wijze van tenuitvoerlegging ervan aan te vullen met een aantal door partijen opgelijste ‘verblijfsoverstijgende’ kosten. Om onnodige discussies tussen partijen daaromtrent te vermijden, temeer gezien de afstand tussen partijen (België – Spanje) en de aard van deze kosten, dienen deze – uiteraard slechts voor zover afwijkend van deze opgenomen in het KB van 22 april 2019 – te worden aanzien als gewone kosten.

Meer in het bijzonder wordt in wat voorafgaat bij de begroting rekening gehouden met de inkomsten en mogelijkheden van de ouders en naar evenredigheid van al hun samengevoegde middelen, met hun respectieve mogelijk in aanmerking te nemen kosten, met de noden van hun kind van die leeftijd, met het gegeven dat de buitengewone kosten niet in de onderhoudsbijdrage zijn inbegrepen, met het reëel verblijf bij elke ouder (een hoofdverblijf bij moeder, met een secundair verblijf bij vader), met de afwezigheid van door de ouders ontvangen inkomsten uit het genot van de goederen van het kind, met de fiscale gevolgen van de alimentatie en met het feit dat de geïntimeerde (moeder) volledig het groeipakket ontvangt.

E. DE MOGELIJKHEID TOT AFGIFTE VAN EEN CERTIFICAAT

26. De appellant uit in zijn syntheseconclusie zijn twijfels of de geïntimeerde de verblijfsregeling wel zal naleven. In de hypothese dat de geïntimeerde dit niet zou doen, ziet hij zich hiertegen machteloos.

Het hof wijst in dit verband op de bepalingen van de Brussel IIter- Verordening.

Een in een lidstaat gegeven beslissing inzake het ‘omgangsrecht’ wordt in de andere lidstaten erkend zonder dat daar enige speciale procedure voor nodig is. Een partij die een dergelijke in een andere lidstaat gegeven beslissing wenst in te roepen, legt een afschrift van de beslissing en het gepaste certificaat dat is afgegeven over (zie artikel 43 Brussel IIter-Verordening).

Het certificaat garandeert dat tijdens de procedure bepaalde procedurele waarborgen in acht zijn genomen.

Artikel 47.1.,a) Brussel IIter- Verordening voorziet dat, op verzoek van een partij, het gerecht dat de beslissing heeft gegeven een certificaat afgeeft voor een beslissing waarbij omgangsrecht wordt verleend.

Voor een beslissing inzake ouderlijke verantwoordelijkheid voorziet artikel 36.1.,b) van de Brussel IIter- Verordening dat op verzoek van een partij het gerecht van een lidstaat van herkomst een certificaat afgeeft.

Tot dusver wordt niet om de afgifte van een certificaat verzocht.

E. DE GERECHTSKOSTEN

27. Gelet op het wederzijds gelijk en ongelijk verwijst het hof de partijen bij helften in de kosten van hoger beroep en slaat het de rechtsplegingsvergoedingen om.

28. Het hof wijst de andersluidende conclusies van de hand als overbodig of ter zake niet dienstig of ontoereikend.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken;

verklaart het hoofdberoep van de appellant ontvankelijk en in de hierna volgende mate gegrond;

verklaart het incidenteel beroep van de geïntimeerde ontvankelijk en in de hierna volgende mate gegrond;

doet – binnen de perken van de hoger beroepen – het beroepen vonnis teniet in de mate dat:

- de geïntimeerde werd gemachtigd om zich vanaf 1 juli 2023 samen met A [REDACTED] R [REDACTED] P [REDACTED] te vestigen in Spanje (Alicante);
- werd bepaald dat het secundair verblijf van het kind bij de appellant steeds zal plaatsvinden in Gent;

- de secundaire verblijfsregeling voor het kind bij de appellant tijdens de schoolperioden werd bepaald zoals omschreven onder 'Tijdens het schooljaar (vanaf het eerste weekend van de maand oktober)';
- de door partijen omschreven 'verblijfsoverstijgende' kosten eveneens bij helften tussen partijen worden verdeeld;

wijst dienaangaande opnieuw als volgt:

- machtigt de geïntimeerde (moeder) om zich samen met A■■■■ R■■■■ P■■■ te vestigen in Alicante (Spanje), vanaf 30 december 2023, met name na afloop van het vakantieverblijf van het kind bij de appellant tijdens de eerste helft van de Spaanse kerstvakantie 2023;
- bepaalt dat het secundair verblijf van A■■■■ R■■■■ P■■■ bij de appellant (vader) tijdens de schoolperioden vanaf 2024 – behoudens andersluidende overeenkomst tussen partijen – zal doorgaan als volgt:
 - gedurende één weekend per maand, van vrijdag 18u tot zondag 17u, in onderling overleg tussen partijen te bepalen en bij gebrek aan akkoord telkens het derde weekend van de maand;
 - bijkomend wanneer er zich verlengde weekends voordoen, waarbij een Spaanse feestdag (1 mei, 12 oktober, 1 november, 6 en 8 december) of een schoolvrije dag aansluit op een weekend (eraan voorafgaand of erop volgend) en dit dan van de dag voorafgaand aan dit verlengde weekend om 18u tot de laatste dag van dit verlengde weekend om 17u;
- bepaalt dat het secundair verblijf van A■■■■ R■■■■ P■■■ bij de appellant niet steeds in België dient plaats te vinden;

bevestigt voor het overige – binnen de perken van de hoger beroepen – het beroepen vonnis, zij het met dien verstande dat:

- de door de appellant aan de geïntimeerde maandelijks te betalen onderhoudsbijdrage voor A■■■■ R■■■■ P■■■ definitief wordt begroot op 100,00 euro (basisbedrag);

vereffent de kosten van het rolrecht hoger beroep op 400,00 euro;

veroordeelt de appellant tot de betaling van de ene helft van de kosten van het rolrecht hoger beroep, zijnde 200,00 euro;

veroordeelt de geïntimeerde tot de betaling van de andere helft van de kosten van het rolrecht hoger beroep, zijnde 200,00 euro;

zegt voor recht dat de kosten van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand (door de appellant reeds betaald) voor de helft, zijnde 12,00 euro (de helft van 24,00 euro), ten laste blijven van de appellant;

veroordeelt de geïntimeerde tot de betaling aan de appellant van de andere helft van de kosten van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, zijnde 12,00 euro (de helft van 24,00 euro);

slaet de rechtsplegingsvergoedingen over de partijen om, niet nuttig te vereffenen;

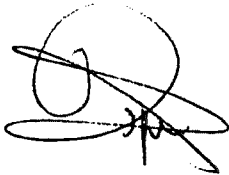
zegt voor recht dat artikel 1024 Ger.W. onverminderd geldt.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het hof van beroep te Gent, **ELFDE TER KAMER**, zetelend als familiekamer, van **9 november 2023**.

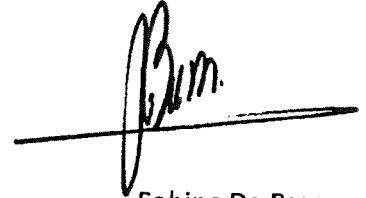
Aanwezig:

Sabine De Bauw, kamervoorzitter

Debbie Deslypere, griffier

Debbie Deslypere

Sabine De Bauw

Verplichte vermelding aangaande DAVO

De Dienst voor Alimentatievorderingen (DAVO) bij de FOD Financiën, die tot opdracht heeft het toekennen van voorschotten op onderhoudsbijdragen en de invordering van verschuldigde onderhoudsbijdragen, kan bereikt worden:

- via de website: www.davo.belgium.be/
- telefonisch: 0800/12 302 (gratis nummer)
- per e-mail: davo.centraal@minfin.fed.be

Verplichte vermelding aangaande de mogelijkheid tot ontvangstmachtiging

Ingeval de onderhoudsplichtige nalaat om correct de bij dit arrest bepaalde onderhoudsbijdrage te betalen, kan de onderhoudsgerechtigde van de familierechtbank de machtiging verkrijgen om de verschuldigde bedragen rechtstreeks in ontvangst te nemen op het loon, de sociale uitkering of elke andere door een derde aan de onderhoudsplichtige verschuldigde geldsom, overeenkomstig artikel 203ter oud BW.